

Eduard Kejnovský + Roman Hobza

EVOLUČNÍ GENOMIKA:

OD VZNIKU ŽIVOTA PO GENOM ČLOVĚKA

Evoluční genomika 2019:

- 18.2. - Vznik života
- 25.2. - Svět RNA a první genomy
- 4.3. - Historie genomiky
- 11.3. - Evoluce genomů
- 18.3. - Evoluce genů
- 25.3. - Strategie a metody genomiky
- 1.4. - Dynamika genomů
- 8.4. - Evoluce sexuality I.
- 15.4. - Lidský genom a evoluce člověka
- 22.4. Velikonoce
- 29.4. - Evoluce sexuality II.
- 6.5. - Polyplodizace
- 13.5. - Malé RNA
- 20.5. - Diskuse a test

Brno, jaro 2019

OSNOVA

1. Kosmologická předehra
2. Vznik života
3. První genetické systémy a vznik genetického kódu
4. Síť života

KOSMOLOGICKÁ PŘEDEHRA

Mýty a náboženství

Albert Einstein - teorie relativity, první rovnice pro vesmír

Alexander Friedmann (1922) - rovnice nemají statické řešení, smršťování nebo rozpínání vesmíru

Edwin Hubble (1929) - rudý posun ve spektrech vzdálených galaxií, úměrný vzdálenosti, vesmír se rozpíná

George Gamow (1948) - původ těžších prvků, vyšší hustota na počátku, existence počátku, „big bang“ (**Fred Hoyle**)

Penzias a Wilson (1964) - reliktní záření, 2.7K, izotropní

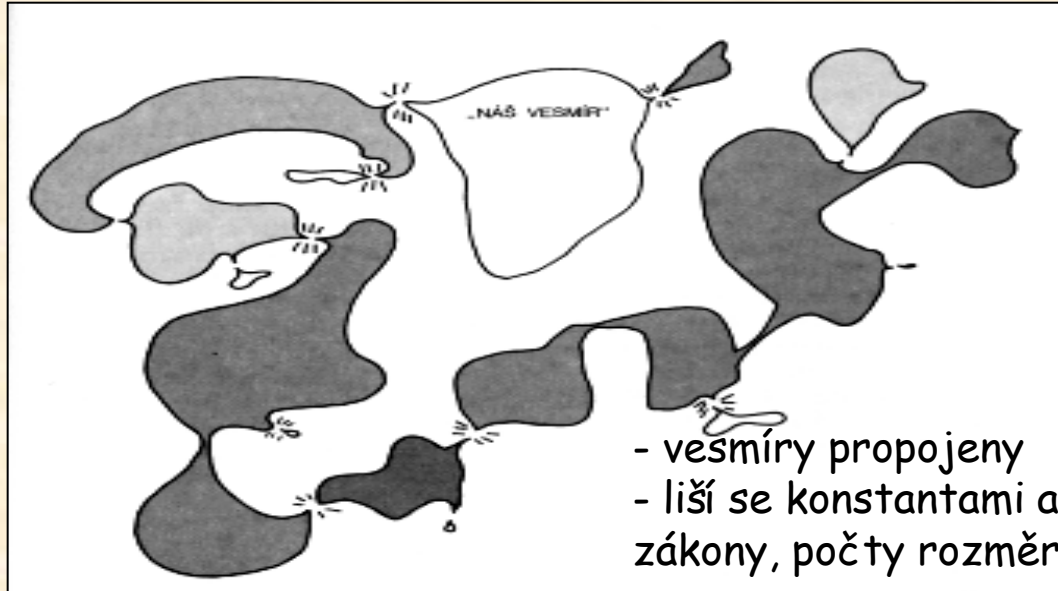
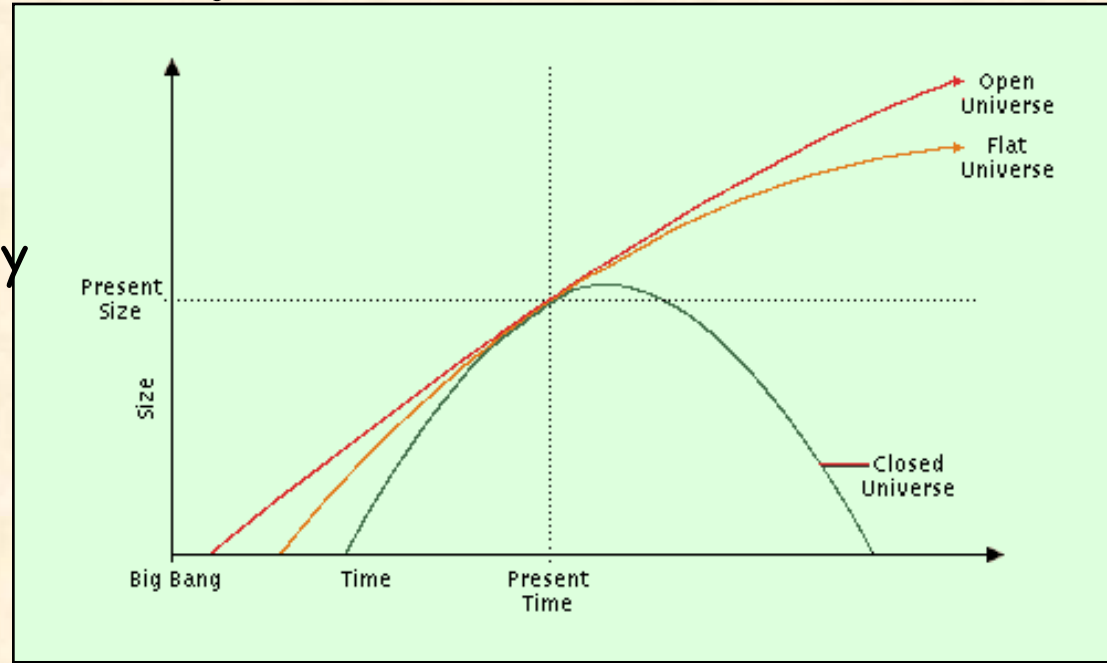
Velký třesk a rozpínání vesmíru

Velký třesk (Big bang):

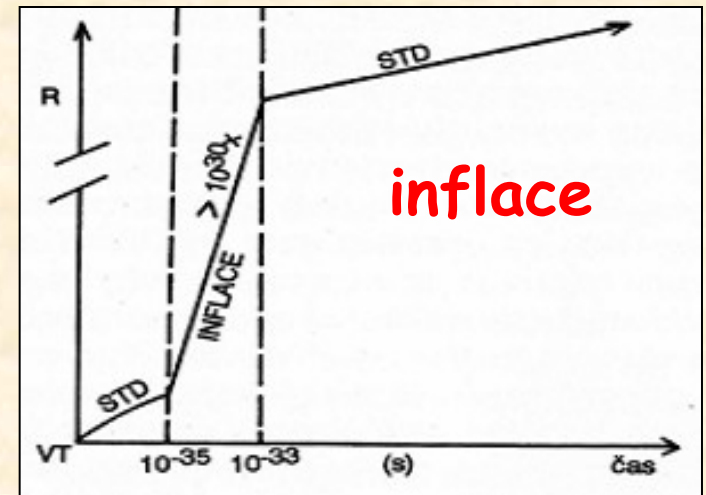
- singularita
- neplatí fyzikální zákony
- vznik prostoru, času a hmoty
- reliktní záření, inflace

Otázka vzniku času:

- Aristoteles
- křesťanství
- kosmologie
- teorie strun

- vesmíry propojeny
- liší se konstantami a zákony, počty rozměrů

Temná hmota, temná energie

Antropický princip

Fyzika totiž zjistila, že existence života na Zemi je téměř zázrakem. Stačilo by, aby fyzikální konstanty vesmíru byly jen nepatrně odlišné a hmota ani život, jak je známe, by nevznikly. Vlastnosti vesmíru jsou přesně a jemně vyladěné právě tak, že na Zemi mohl vzniknout život a nakonec člověk. Téměř se zdá, že vesmír vznikl proto, aby mohla inteligentní bytost vzniknout. V USA dal antropický princip podnět ke vzniku nového kreacionistického hnutí, "**Intelligent Design**".

Zrodil se tak tzv. **antropický princip**, který zformuloval v r.1973 kosmolog Brandon Carter ve dvou verzích:

"Slabá" verze konstatuje skutečnost, že svět je právě takový, že na něm mohl vzniknout život. *"Povaha vesmíru a naše místo v něm jsou slučitelné s naší existencí jako pozorovatelů"*. Prostě tu jsme, protože tu můžeme být.

"Silná" verze říká, že do základů vesmíru byly vloženy takové specifické informace, aby v něm **zákonitě inteligentní život musil** vzniknout.

VZNIK ŽIVOTA

Co je život?

Definice NASA:

- otevřený systém
- replikace
- samosestavování
- evoluce

Atributy života:

reprodukce, metabolismus, růst, adaptace, odpověď na podněty

Život = samoudržující se chemický systém schopný Darwinovské evoluce (G. Joyce 1994)

Ed Trifonov: →
123 definicí života

Život = reprodukce s variací (evoluce)

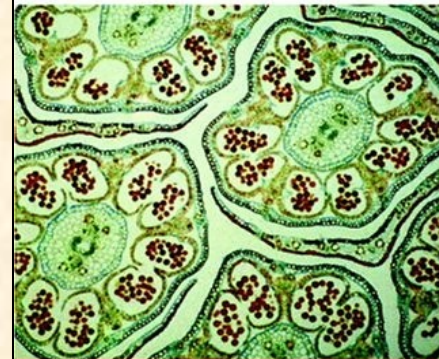

Jsou viry živé?

Life is ten percent what happens to you and ninety percent how you respond to it.

Lou Holtz

What is Life?
with *Mind and Matter*
and *Autobiographical Sketches*
ERWIN SCHRÖDINGER

Canto 1/21

Klasická a moderní abiogeneze

Aristoteles - život má původ v neživé hmotě

Francesco Redi (1668) - zabránil larvám klást vajíčka a z masa larvy nevznikaly, „omne vivum ex ovo“

Antoni van Leeuwenhoek (1683) objevil bakterie

Lazzaro Spallanzani (1768) - bakterie pocházejí také ze vzduchu a mohou být zničeny varem

Louis Pasteur (1862)- mikroorganismy přítomny v organických materiálech, sterilizace

Woehler (1828) - syntéza močoviny, kvantifikace energie při reakcích, není prostor pro vitální sílu, redukcionismus

Moderní abiogeneze:

- vznik života na Zemi sérií postupných kroků

- stavební kameny (AK, báze) → polymery → buňka

- různé hypotézy (svět RNA, Miller, panspermie)

Oponenti - falzifikovatelnost, malá pravděpodobnost

Rozdíl mezi klasickou a moderní abiogenezí:

- frekvence vzniku života

- složitost vznikajících organismů

Vitalistická filozofie - dělila přírodu na živou a neživou, vyloučila abiogenezi

Redukcionismus - odmítá rozdíl mezi anorganickou a organickou hmotou, složité věci lze vysvětlit jednoduššími, řada fyzika-chemie-biologie-sociologie, Dawkins

Moderní teorie chemické evoluce a podmínky na Zemi v době vzniku života

A.I. Oparin (1924) - složité molekulární struktury vznikly z jednodušších

Haldane (1928) - život vzešel z primordiální polévky, úloha UV záření

H. Urey - atmosféry ostatních planet jsou redukující

Více různých teorií:

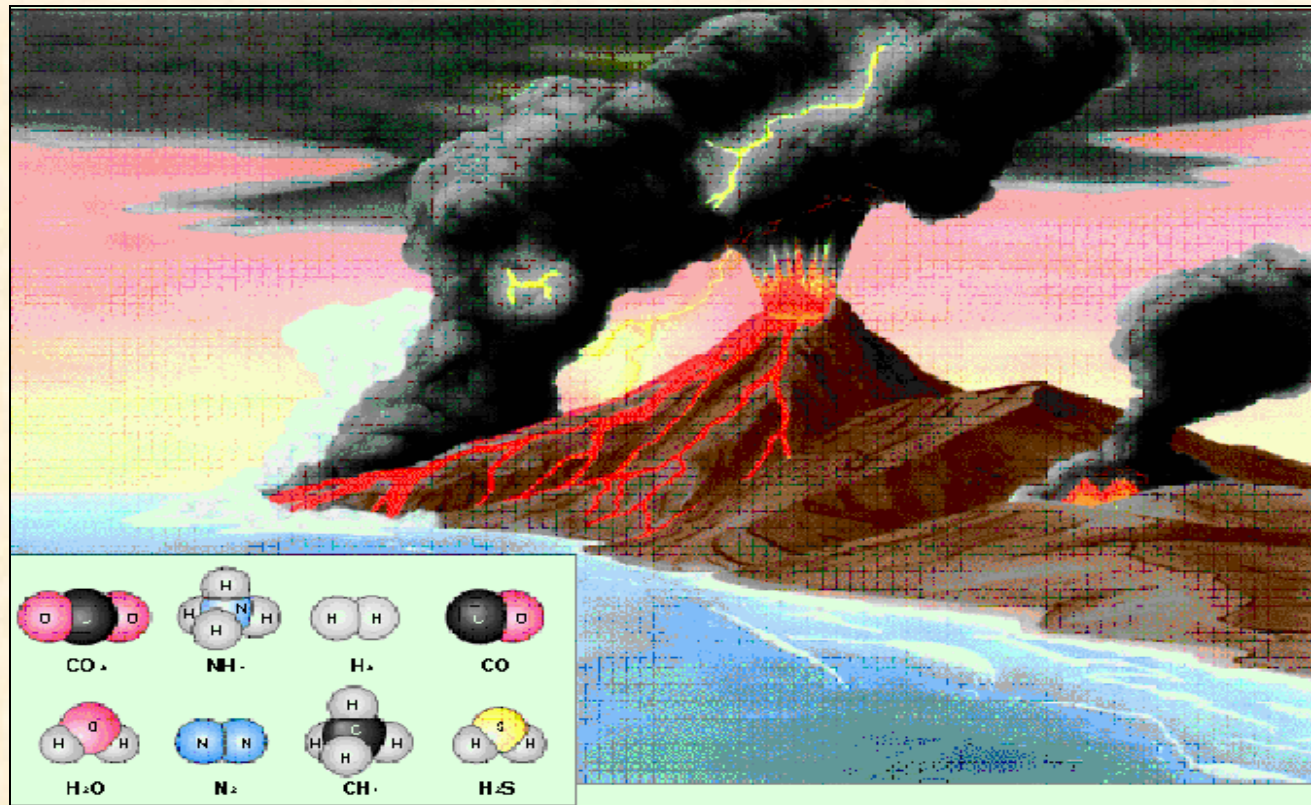
svět RNA, protenoidy, Millerovy experimenty, panspermie aj.

Poloha Země (4.5 mld)

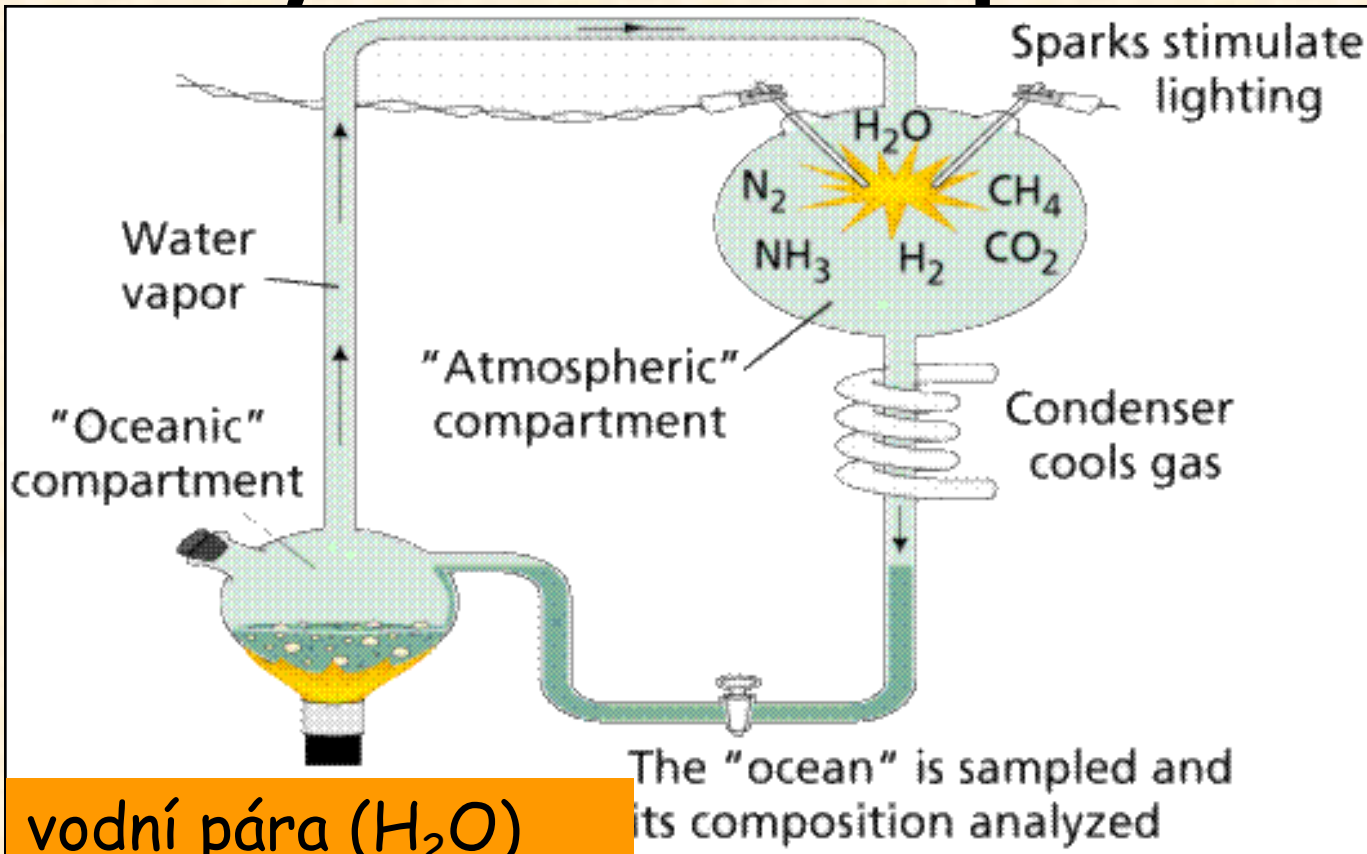
Sopečná činnost a atmosféra

Po zchlazení moře (před 4 mld)

Život před 3.8 mld

Urey-Millerův experiment

Modifikace:

1. Pyrosyntéza
2. UV záření
3. tlakově vlny
4. kosmické záření
5. radioaktivita
6. sluneční vítr

vodní pára (H_2O)
amoniak (NH_3)
metan (CH_4)
vodík (H_2)
dusík (N_2)
oxid uhličitý (CO_2)

Výsledek:

20 AK, 5 bází, hlavní cukry

Námítky a současný pohled

1. atmosféra nebyla redukující, 2. kyslík z fotolýzy vody a hornin, 3. problém - kyslík byl jedem

Kde život vznikl?

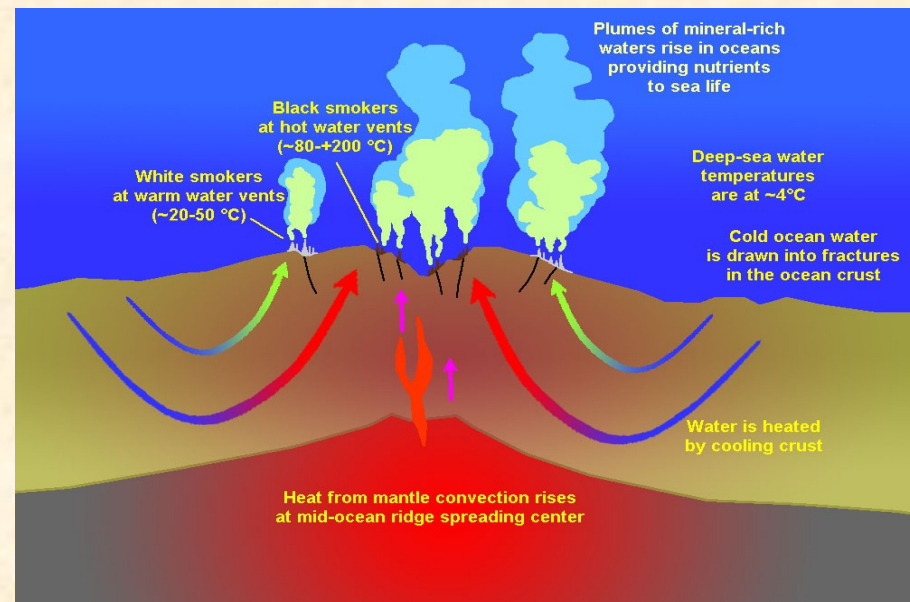
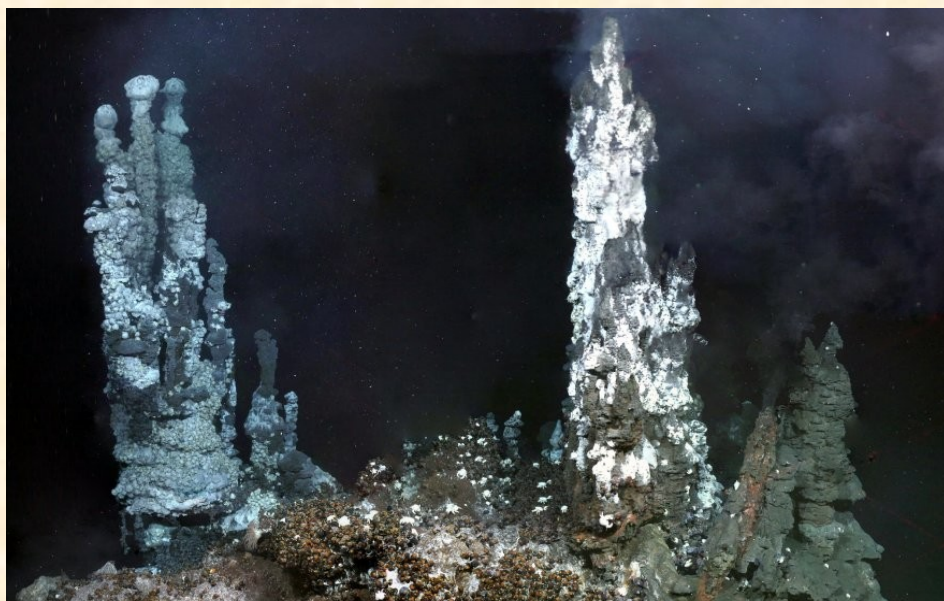
MEZIPLANETÁRNÍ EXPRES

Vždy jednou za několik milionů let do Marsu narazí asteroid nebo kometa s energií, která postačuje k vymrštění hornin, jež mohou uniknout z dosahu přitažlivosti červené planety a nakonec se dostat na Zemi. Pokud se před miliardami let vyvinul na Marsu život, lze si představit, že horniny s biologickými materiály podnikly vesmírnou pouť dostatečně rychle a přenesly život na Zemi.

Dokonce i velmi prudké nárazy mohou vymrstit horniny a prachové částice z povrchové vrstvy Marsu bez toho, aby je zahřály na teplotu neslučitelnou s životem.

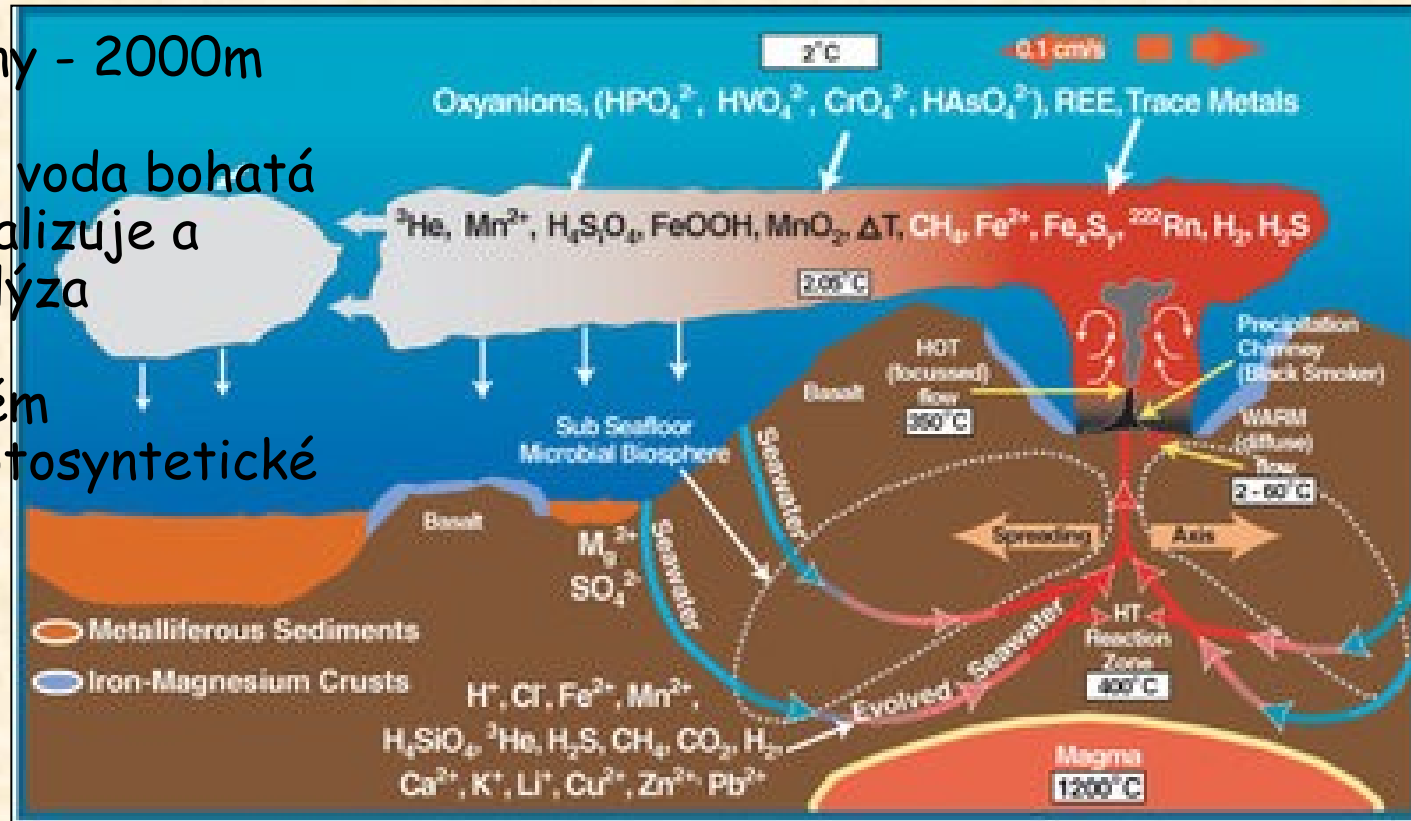
Většina hornin spojených se Zemí strávila ve vesmíru dlouhou dobu. Nejznámější marsovský meteorit, ALH84001 (nahöfe), putoval vesmírem 15 milionů let. Ale z každých deseti milionů předmětů/objektů se jeden dostane na Zemi za méně než jeden rok, a je tak jen velmi krátce vystaven meziplanetárnímu záření.

Při vstupu do atmosféry Země by se zahřál povrch meteoritu, ale ne jeho vnitřek. Jakékoli mikroby v nitru horniny by přežily. Prachové částice by se vyhnuly přílišnému zahřátí tím, že jejich rychlost by se snižovala postupně.

Vznik života v podmořských sopkách

- podmořské komíny - 2000m
- vyvěrá přehřátá voda bohatá na minerály, krystalizuje a sedimentuje, katalýza
- zvláštní ekosystém (extremofilové, fotosyntetické bakterie)

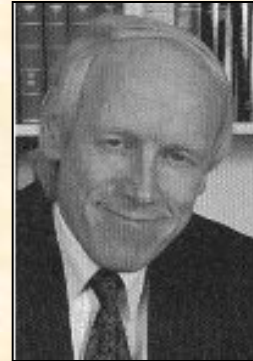
Teorie „hluboké horké biosféry“

- první život se vyvinul hluboko pod povrchem Země
- dnešní bakterie několik kilometrů pod povrchem
- možnost života na jiných planetách nebo měsících

Teorie světa sulfidů kovů (Wachtershauser, 1980)

jednoduchý
metabolismus
předcházet genetice

- za přítomnosti **sulfidů kovů** vznikají složitější uhlíkaté sloučeniny
- reakce vytvářející energii využitelnou pro další reakce cyklů
- vzrůstá složitost **cyklů**
- reakce neprobíhaly ve volném oceánu ale **na povrchu minerálů** (pyrit)
- důležitá role **kyseliny octové** - jednoduchá kombinace C+H+O, dodnes klíčové postavení v metabolismu
- 1997: smíchal CO, H₂S, NH₃, NiS, FeS **při 100°C** a získal **AK a peptidy**
- podmínky podobné blízkosti podmořských sopek

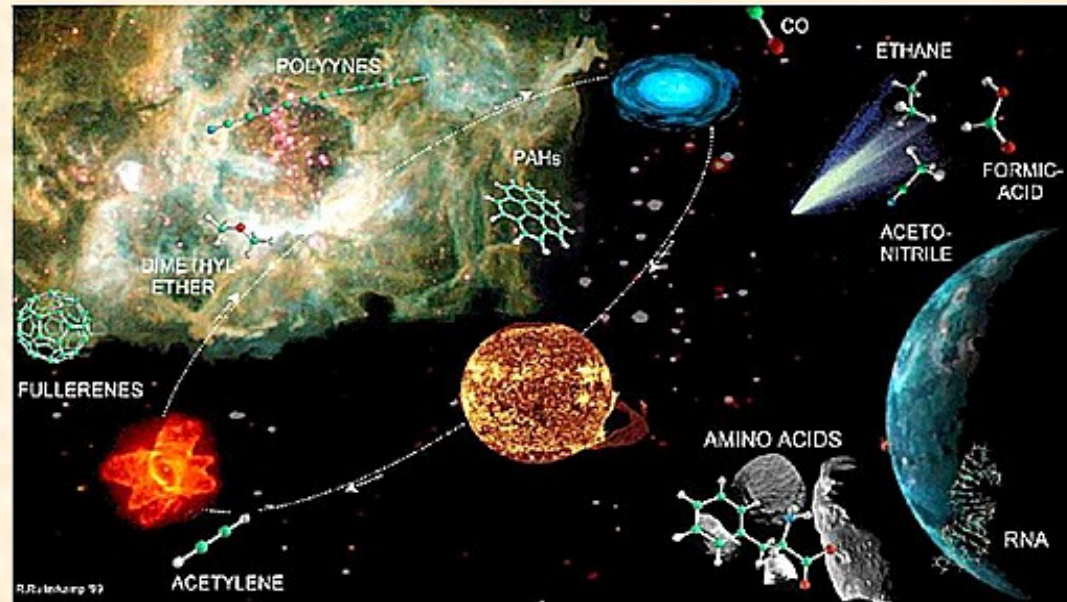
Potíže teorií vzniku života:

vznik na povrchu Země - jedovatý kyslík rozkládá organické látky
vznik na dně oceánů - RNA je nestabilní při vysokých teplotách

—————> Vznik života v mělkých lagunách na povrchu

Panspermie: Přišel život z vesmíru?

- Anaxagoras (5. stol. př.n.l.): zárodky života rozptýleny po celém vesmíru
- Lord Kelvin, Arrhenius (1908): panspermie
- Sir Fred Hoyle, Crick: řízená panspermie

Vesmír je bohatý na organické látky

Komety:

- mohou přenášet organické látky, Hyakutake - methan

Meteority:

- denně na Zemi dopadá až 150 tun organického materiálu, dříve více

- prebiotické reakce v mělkých lagunách

- objev aromatických polycyklických uhlovodíků (PAH) v okolí mrtvých hvězd

- glycin v mezihvězdném prachu

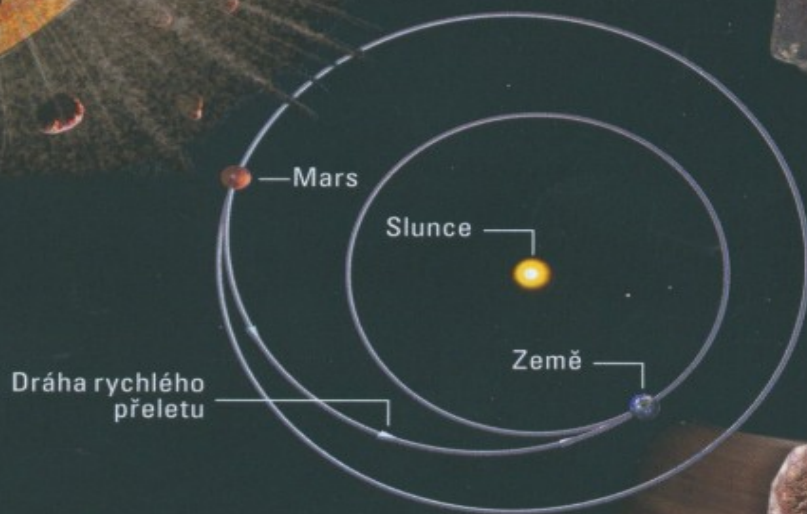
Chondrity - nejstarší kamenné meteority, obsahují chondruly s organickými

látkami, Murchison - 64 druhů AK, jen 8 „pozemských“ AK

MEZIPLANETÁRNÍ EXPRES

Vždy jednou za několik milionů let do Marsu narazí asteroid nebo kometa s energií, která postačuje k vymrštění hornin, jež mohou uniknout z dosahu přitažlivosti červené planety a nakonec se dostat na Zemi. Pokud se před miliardami let vyvinul na Marsu život, lze si představit, že horniny s biologickými materiály podnikly vesmírnou pouť dostatečně rychle a přenesly život na Zemi.

Dokonce i velmi prudké nárazy mohou vymrstit horniny a prachové částice z povrchové vrstvy Marsu bez toho, aby je zahřály na teplotu neslučitelnou s životem.

Většina hornin spojených se Zemí strávila ve vesmíru dlouhou dobu. Nejznámější marsovský meteorit, ALH84001 (nahoře), putoval vesmírem 15 milionů let. Ale z každých deseti miliónů předmětů/objektů se jeden dostane na Zemi za méně než jeden rok, a je tak jen velmi krátce vystaven meziplanetárnímu záření.

Meziplanetární expres

Při vstupu do atmosféry Země by se zahřál povrch meteoritu, ale ne jeho vnitřek. Jakékoli mikroby v nitru horniny by přežily. Prachové částice by se vyhnuly přílišnému zahřátí tím, že jejich rychlost by se snižovala postupně.

Bakterie - vesmírní kolonizátoři?

Streptococcus mitis:

- náhodně zavléčen na Měsíc (Surveyor3) a po 31 měsících zpět (Apollo12) a byl životaschopný

Deinococcus radiodurans:

- 15 000 Gy/ 37% životaschopnost
- člověk 10 Gy, *E. coli* 60 Gy

bakteriální spóry:

- odolnost, konformace A-DNA
- izolace bakterií z trávicího traktu hmyzu zalitého v jantaru (25-40 mil. roků)
- solné vrstvy (New Mexico) - bakterie 300 mil let

Extremofilové

Acidophile: An organism with an optimum pH level at or below pH 3.

Aerobe: requires O₂ to survive.

Alkaliphile: An organism with optimal growth at pH levels of 9 or above.

Anaerobic: does not need O₂ to survive.

Endolith: An organism that lives inside rocks.

Halophile: An organism requiring at least 0.2M of NaCl for growth.

Hypolith: An organism that lives inside rocks in cold deserts.

Mesophile: An organism that thrives in temperatures between 15-60 °C.

Metalotolerant: capable of tolerating high levels of heavy metals, such as copper, cadmium, arsenic, and zinc.

Microaerophilic: requires levels of O₂ that are lower than atmospheric levels.

Oligotroph: An organism capable of growth in nutritionally limited environments.

Piezophile: An organism that lives optimally at high hydrostatic pressure. See also Barophile

Psychrophile: An organism that can thrive at temperatures of 15 °C or lower.

Radioresistant: resistant to high levels of ionizing radiation.

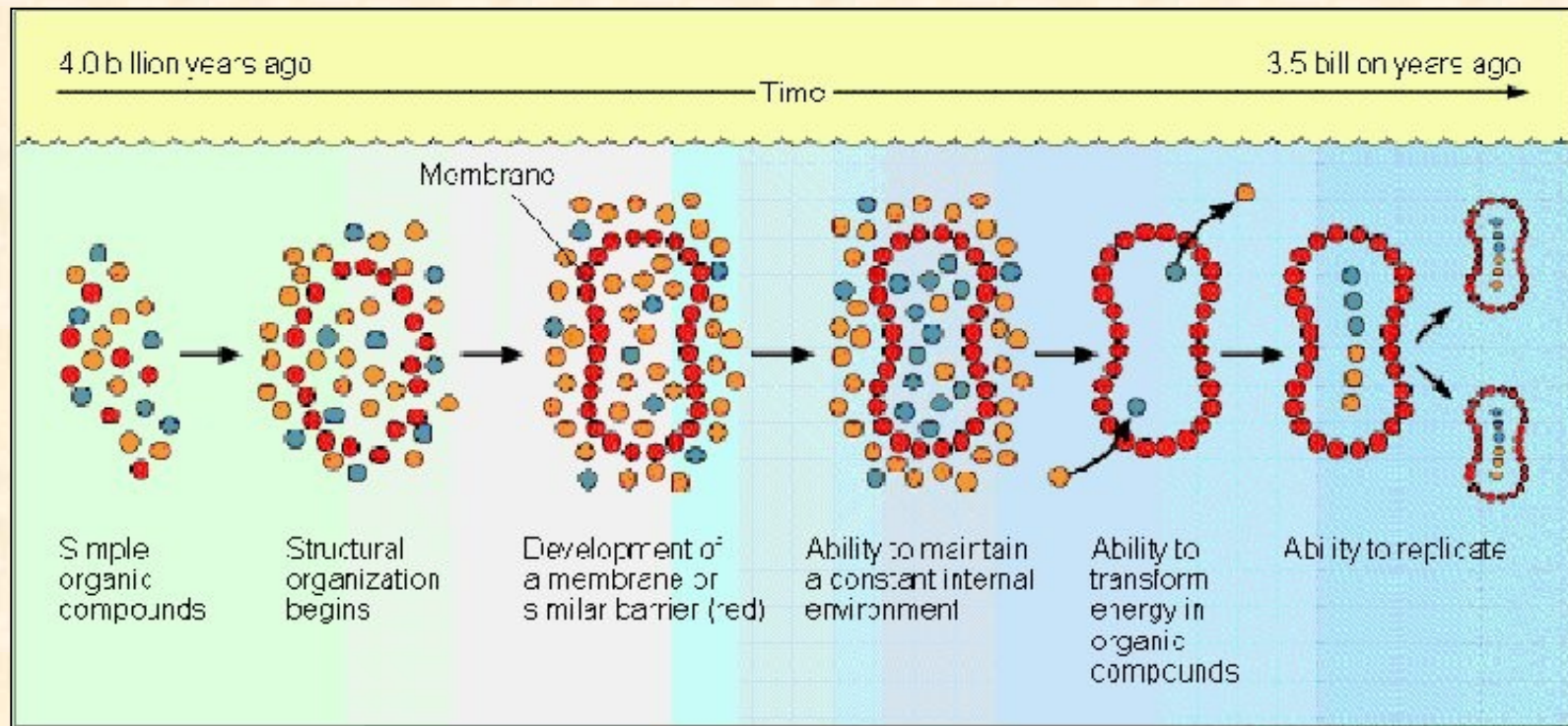
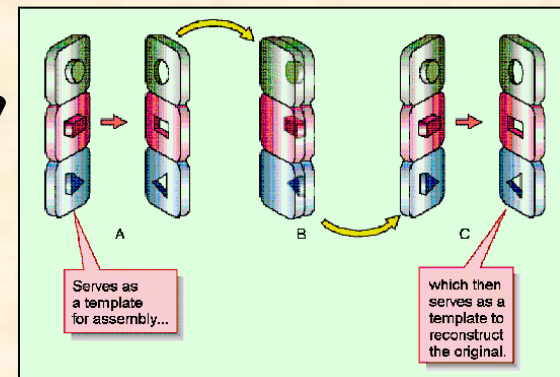
Thermophile: An organism that can thrive at temperatures between 60-80 °C.

Xerotolerant: requires water to survive

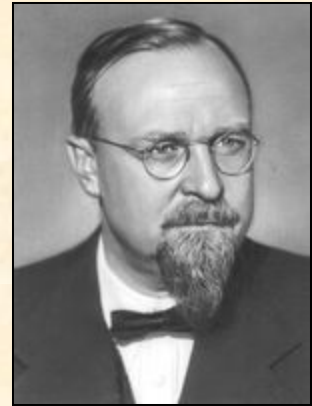
PRVNÍ GENETICKÉ SYSTÉMY A VZNIK GENETICKÉHO KÓDU

První genetické systémy

1. Proteiny - koacerváty a mikrosféry
2. Nukleové kyseliny - genová teorie a ribozymy
3. Proteiny i nukleové kyseliny - genetický kód
4. Jiný princip - PNA, polycyklické aromatické uhlovodíky, jíly

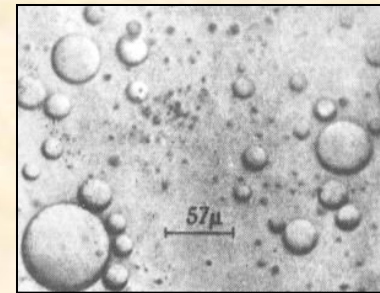

Na počátku byly pouze **proteiny**:

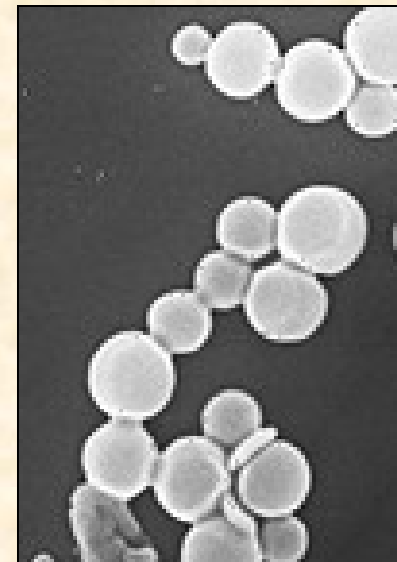
1. Oparinovy koacerváty

- aminokyseliny vznikají snadněji než báze NK
- primitivní modely buňky
- hromadění produktů, reakce, růst, dělení
- vznikají v koloidních roztocích
- problém ředění

2. Foxovy mikrosféry

- otázka původu enzymatických molekul
- vznikají z protenoidů = polymery vzniklé kondenzací aminokyselin
- pořadí AK v těchto polymerech je náhodné
- některé mohou vykazovat katalytickou funkci

Na počátku byly pouze **nukleové kyseliny**

- genová hypotéza

Co bylo dříve

- DNA nebo proteiny?

- RNA je genetický materiál i katalyzátor postuloval Crick 1968
 - katalyticky aktivní RNA - **RIBOZYM** (Cech 1982)
 - RNA svět (W. Gilbert 1986)
 - vznik genetického kódu a proteosyntézy
- jednoduché polymery - replikátory, RNA**

evoluce

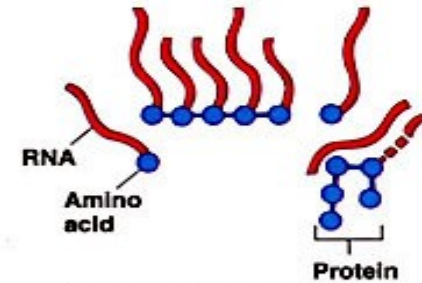
složitá biochemie: **DNA** - RNA - **protein**

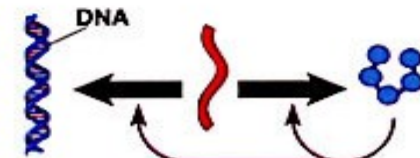
[A] RNA forms

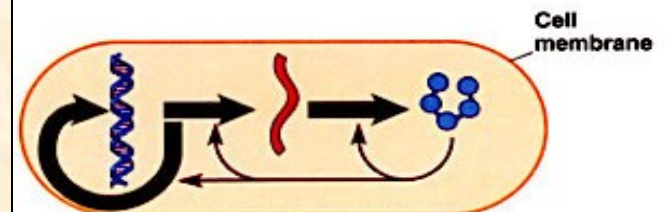
[B] Ribozymes catalyze RNA replication

[C] RNA catalyzes protein synthesis

[D] RNA encodes both DNA and protein

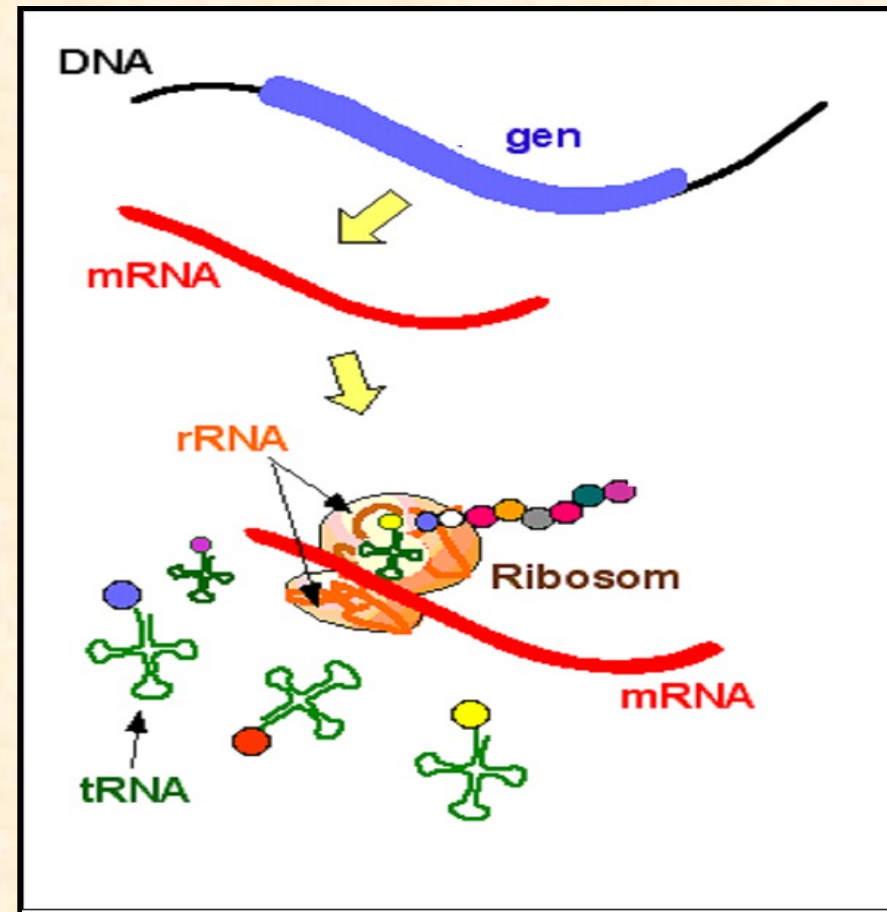

[E] Proteins catalyze cell activities

Na počátku byly proteiny i nukleové kyseliny (**koevoluce**)

VZNIK GENETICKÉHO KÓDU

1. Unikátní vysoce nepravděpodobná **událost** („frozen accident“)
2. Postupný **vývoj**
3. Produkt rozumné **bytosti** - nesplňuje kritérium vědecké hypotézy (ověřitelnosti)

Důkazy postupné evoluce genetického kódu

- Minimalizace **chyb**
- Přímé **interakce** AK s kodony
- AK kódované podobnými kodony jsou syntetizované stejnými **biochemickými** dráhami

GC model

Nejstarší triplety **GXC**
Gly, Ala, Val, Asp
 glycinové hodiny
 mutační expanze

Stejně AK v prebiotické syntéze, v prakódu i v meteoritech

	U	C	A	G
U	UUU Phe	UCU Ser	UAU Tyr	UGU Cys
	UUC Phe	UCC Ser	UAC Tyr	UGC Cys
	UUA Leu	UCA Ser	UAA TER	UGA TER
	UUG Leu	UCG Ser	UAG TER	UGG Trp
C	CUU Leu	CCU Pro	CAU His	CGU Arg
	CUC Leu	CCC Pro	CAC His	CGC Arg
	CUA Leu	CCA Pro	CAA Gln	CGA Arg
	CUG Leu	CCG Pro	CAG Gln	CGG Arg
A	AUU Ile	ACU Thr	AAU Asn	AGU Ser
	AUC Ile	ACC Thr	AAC Asn	AGC Ser
	AUA Ile	ACA Thr	AAA Lys	AGA Arg
	AUG Met	ACG Thr	AAG Lys	AGG Arg
G	GUU Val	GCU Ala	GAU Asp	GGU Gly
	GUC Val	GCC Ala	GAC Asp	GGC Gly
	GUA Val	GCA Ala	GAA Glu	GGA Gly
	GUG Val	GCG Ala	GAG Glu	GGG Gly

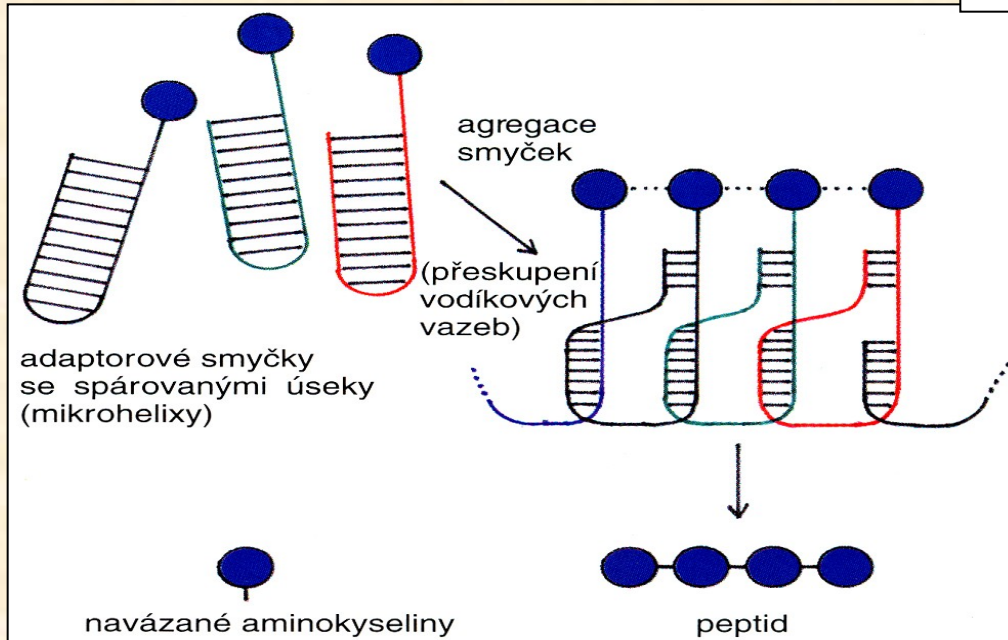
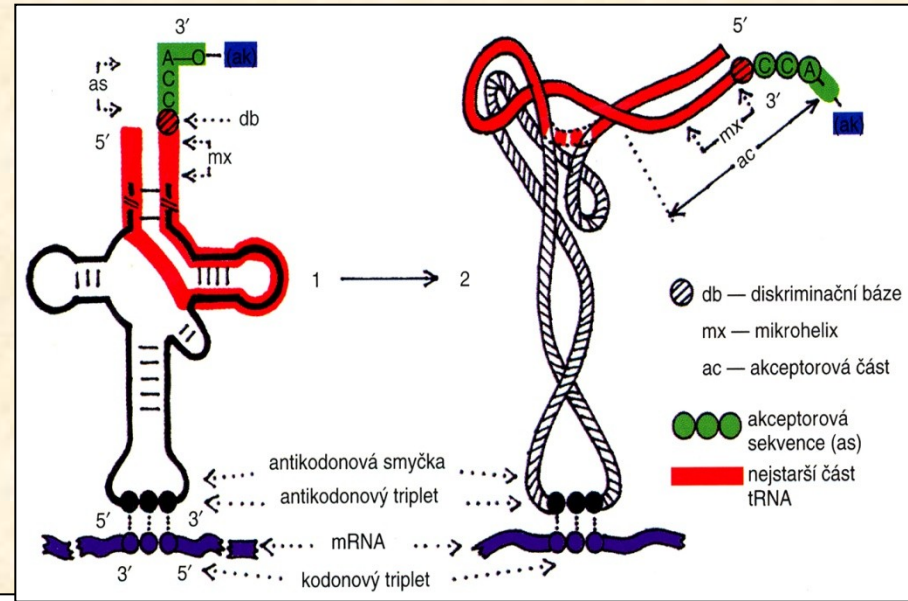
 Acidic	 Amide	 Hydroxyl containing
 Alkyl	 Aromatic	 Sulfur containing
 Alkyl	 Basic	 STOP

Odchytky od standardního kódu

tRNA: nejstarší biomakromolekula

Možný vznik tRNA

- replikace RNA genomů s náhodným počátkem, fosilie - fág Q β
- výhodný počátek na 3' konci, mikrohelix
- vazba AK stabilizuje replikázový komplex,
- po replikaci odštěpení vlásenek \rightarrow předchůdce tRNA
- dle homologie se řadí vedle sebe \rightarrow kondenzace AK

Nekódovaná syntéza peptidů

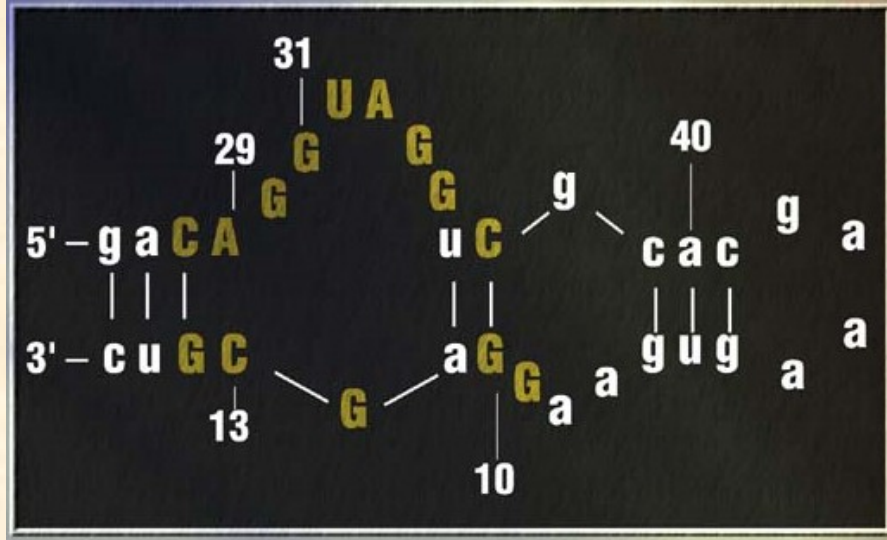
Adaptorové smyčky

Diferenciace RNA na genotyp (komplementární vlákna) a fenotyp (adaporty)

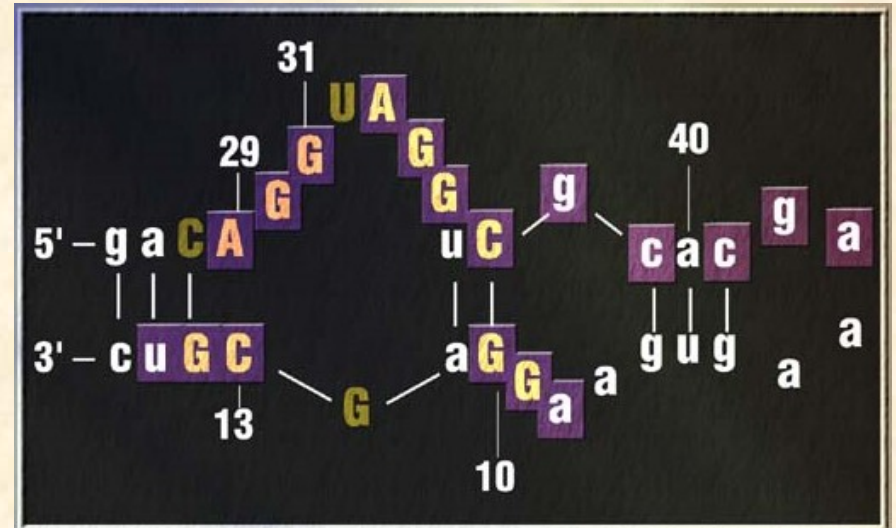
Změna terciální a kvartérní struktury adaptorů mohla vytvořit podmínky pro vznik peptidové vazby

Aptamery a genetický kód

- SELEX experimenty
- aptamerové RNA silně se **váží** na arginin obsahují argininové **kodony** (Schostak)
- na počátku **přímé interakce** AK a RNA (kodonů)
- složitý translační aparát (tRNA) až pozdějším výtobytkem

Báze **váží** arginin (zeleně)

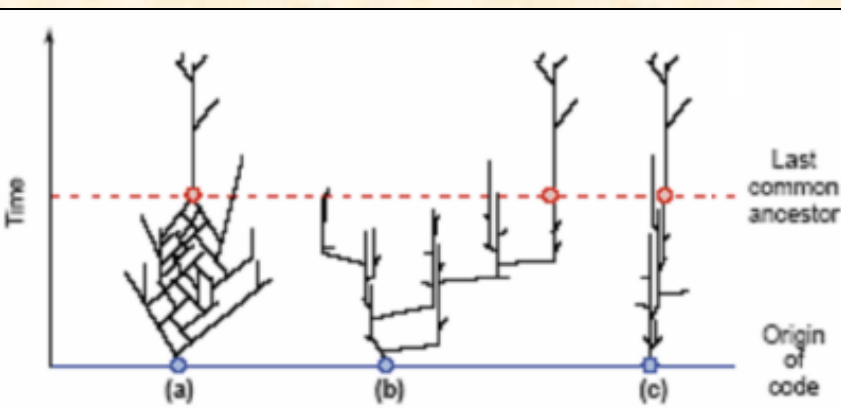

Argininové **kodony** (AGG)

Odchyly od univerzálního genetického kódu

- AK → jiná AK
- AK → nonsense
- Stop → AK

mt kvasinek, obratlovců, ostnokožců aj.

(a) Nuclear variants

	U	C	A	G	
U	UUU Phe UUC Phe	UCU Ser UCC Ser	UAU Tyr UAC Tyr	UGU Cys UGC Cys	Gln Diplomonada Acetabularia Some ciliates -Other ciliates
	UUA Leu UUG Leu	UCA Ser UCG Ser	UAA TER UAG TER	UGA TER UGG Trp	
C	CUU Leu CUC Leu	CCU Pro CCC Pro	CAU His CAC His	CGU Arg CGC Arg	Ser Candida -Saccharomyces
	CUA Leu CUG Leu	CCA Pro CCG Pro	CAA Gln CAG Gln	CGA Arg CGG Arg	
A	AUU Ile AUC Ile	ACU Thr ACC Thr	AAU Asn AAC Asn	AGU Ser AGC Ser	Nonsense Microcococcus
	AUA Ile AUG Met	ACA Thr ACG Thr	AAA Lys AAG Lys	AGA Arg AGG Arg	
G	GUU Val GUC Val	GCU Ala GCC Ala	GAU Asp GAC Asp	GGU Gly GGC Gly	
	GUA Val GUG Val	GCA Ala GCG Ala	GAA Glu GAG Glu	GGA Gly GGG Gly	

(b) Mitochondrial variants

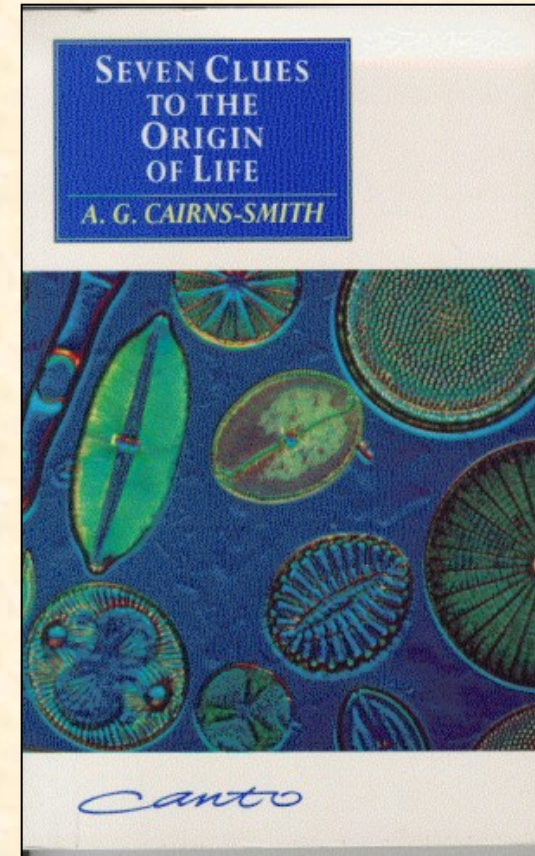
	U	C	A	G	
U	UUU Phe UUC Phe	UCU Ser UCC Ser	UAU Tyr UAC Tyr	UGU Cys UGC Cys	Various Some chlorophytes (UAG = Leu) Some chlorophytes (UAG = Ala) Platyhelminths (UAA = Tyr)
	UUA Leu UUG Leu	UCA Ser UCG Ser	UAA TER UAG TER	UGA TER UGG Trp	
C	CUU Leu CUC Leu	CCU Pro CCC Pro	CAU His CAC His	CGU Arg CGC Arg	Thr Yeast
	CUA Leu CUG Leu	CCA Pro CCG Pro	CAA Gln CAG Gln	CGA Arg CGG Arg	
A	AUU Ile AUC Ile	ACU Thr ACC Thr	AAU Asn AAC Asn	AGU Ser AGC Ser	Met Yeast Tapeworms -Echinoderms
	AUA Ile AUG Met	ACA Thr ACG Thr	AAA Lys AAG Lys	AGA Arg AGG Arg	
G	GUU Val GUC Val	GCU Ala GCC Ala	GAU Asp GAC Asp	GGU Gly GGC Gly	Asn Platyhelminths Echinoderms
	GUA Val GUG Val	GCA Ala GCG Ala	GAA Glu GAG Glu	GGA Gly GGG Gly	

Jiný organizační princip: Teorie jílů

Alexander Graham Cairns-Smith (1985):
„Seven Clues to the Origins of Life“

- anorganické křemičitanové látky tvořící krystaly
- replikace
- mutace
- šíření do okolí, sedimentace
- obdoba přírodního výběru

Problém **přechodu** („takeover“) od jílů
k nukleovým kyselinám, teorie není
široce akceptována

Život na bázi křemíku?

Důvody pro křemík:

- vyšší stabilita, možnost života při vyšších teplotách
- ve vesmíru velmi rozšířen
- v periodické tabulce leží pod uhlíkem, podobná chemie
- váže čtyři vodíky (SiH_4 , silan), tvoří polymery (silikony), kde se střídají Si-O (podobně jako C-O tvoří polyacetaly)

Nevýhody:

- je větší a proto hůře tvoří dvojně a trojně vazby
- dlouhé řetězce méně stabilní
- silany jsou velmi reaktivní s vodou

Další prvky a rozpouštědla

Fosfor:

- může tvořit dlouhé polymery
- velmi reaktivní, stabilnější v kombinaci s dusíkem
- P-N vazbu tvoří různé sloučeniny i cyklické

Síra místo kyslíku - některé bakterie

Rozpouštědla:

Čpavek:

- rozpouští většinu organických látek i některé kovy
- normální tlak: kapalný při -79 až -33°C
- při 60 atm: kapalný při -77 až $+98^{\circ}\text{C}$
- podmínky pod povrchem měsíce Titanu

SÍŤ ŽIVOTA

Problém definice života

Život = reprodukce s variací

Porovnání 123 definic života - nejčastěji zmiňována reprodukce a evoluce, jen 4x buňka !!! (Trifonov 2011, JBSD)

Viry, viroidy, plasmidy, transposony, +/-satelitní DNA

- splňují definici ale nejsou ve stromu života!!!

Acytota - nová říše života?

WIKIPEDIE
Otevřená encyklopedie

Hlavní strana
Nejlepší články
Náhodný článek
Poslední změny
Komunitní portál
Podílou
Nápověda
Potřebuji pomoc
Podpořte Wikipedii

Tisk/export
Vytvořit knihu
Stáhnout jako PDF
Verze k tisku

Na jiných projektech
Wikimedia Commons
Wikidruhy

Nástroje
Odkazuje sem
Související změny
Načíst soubor
Speciální stránky
Trvalý odkaz
Informace o stránce
Položka Wikidat

Článek Diskuse

Číst Editovat Editovat zdroj Zobrazit historii Hledat na Wikipedii

Nebuněčné organismy

Nebuněčné, respektive **subcelulární organismy** (*Acytota*^{[1][2]} syn. *Aphanobionta*^[3]) jsou různorodou skupinou struktur nacházejících se na pomezí živých a neživých systémů. Řadí se k nim viry, viroidy a virusoidy, případně i priony, pokud je lze považovat za organismy.

Praorganismy

Praorganismy (*Eobionta*), někdy označované jako **prabuňky** jsou předpokládané primitivní živé soustavy, které vznikly z koacervátů během chemické evoluce. Obsahovaly zřejmě stavební bílkovinnou složku a látku s dědičnou informací. Měly jednoduchou látkovou výměnu a jednoduché rozmnožování a vývoje. Jaké však byly jejich konkrétní vlastnosti, zatím není známo. Na Zemi žily pravděpodobně před 4 mld. let.

Viry

Podrobnější informace naleznete v článku *Virus*.

Viry jsou nebuněčné organismy mající schopnost rozmnožování pouze v hostitelských buňkách. Jedná se o parazity rostl jen dědičnou hmotu (DNA či RNA) obklopenou bílkovinným obalem (kapsida), někdy ještě zabalenou v membráně.

- DNA viry - nezhoubné, bradavice, opary, neštovice a infekční mononukleóza
- RNA viry - rýma, nachlazení, hepatitida B, chřipka, kočičí leukemie a AIDS

Reference

- ↑ TRIFONOV, Edward N.; KEJNOVSKÝ, Eduard. *Acytota – associated kingdom of neglected life*. *Journal of Biomolecular Structure and Dynamics*. DOI:10.1080/07391102.2015.1086959. PMID 26305806. (anglicky)
- ↑ KEJNOVSKÝ, Eduard; TRIFONOV, Edward N.. *Acytota*. *Vesmír* [online]. , březen 2016, roč. 95(146), čís. 3, s. 137. Dostupné z archivu.
- ↑ BioLib: *Viry a viroidy*

Tento článek je příliš stručný nebo postrádá důležité informace. Pomozte Wikipedii tím, že jej vhodně rozšíříte. Nevkládejte však bez oprávnění cizí texty.

Typ viru - tzv. bakteriofág

Nejste přihlášen(a) Diskuse Přispívky vytvoření účtu Přihlášení

Acytota

Vesmír 2016/3

DALŠÍ ŘÍŠE ŽIVOTA?

Jsou viry živé? A co plasmidy, transpozony, viroidy či jiné „kousky“ nukleových kyselin? Jsme vůbec schopni vést hranici mezi živým a neživým?

text EDUARD KEJNOVSKÝ A EDWARD TRIFONOV

15/20

Acytota a strom života

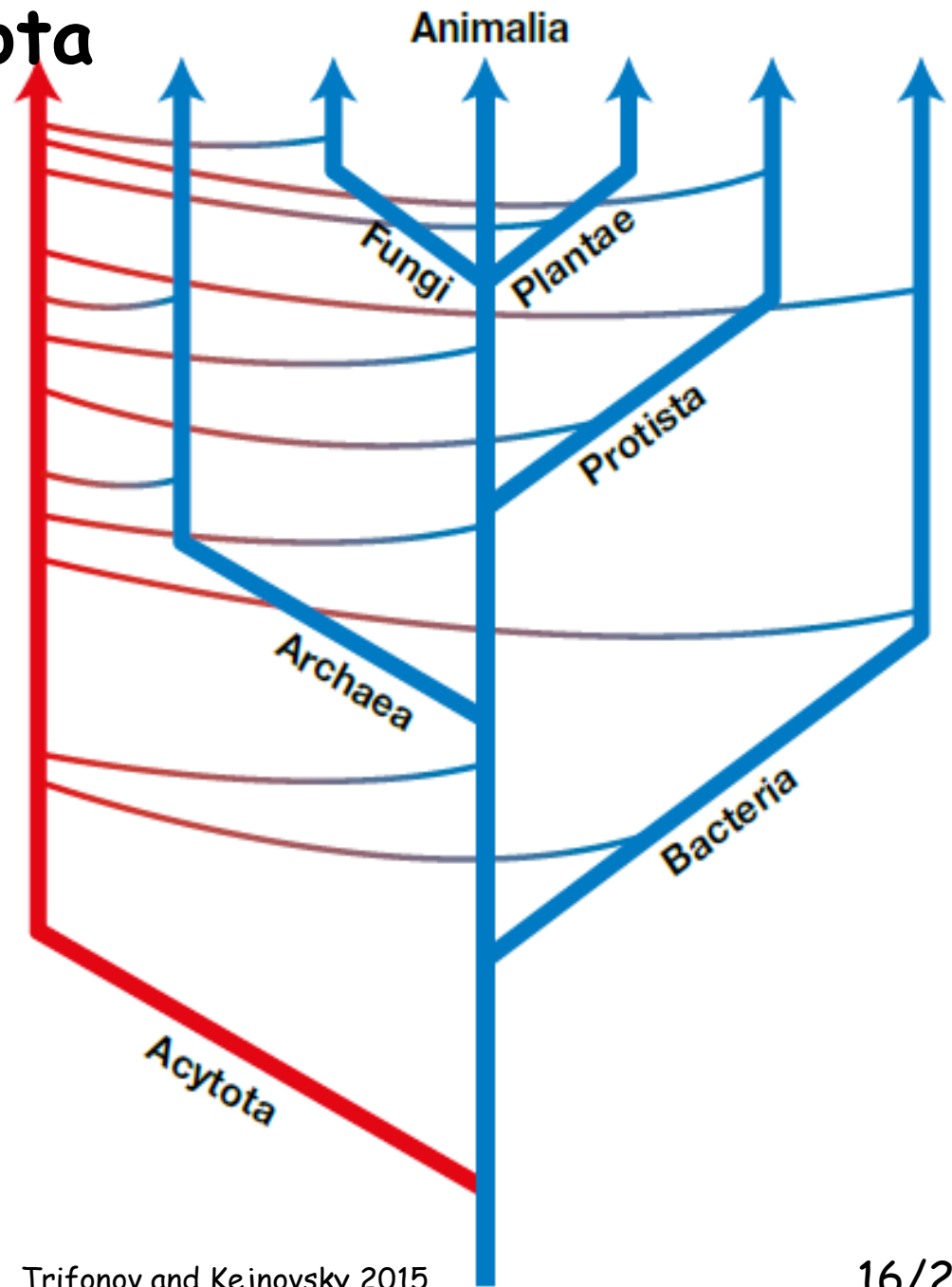
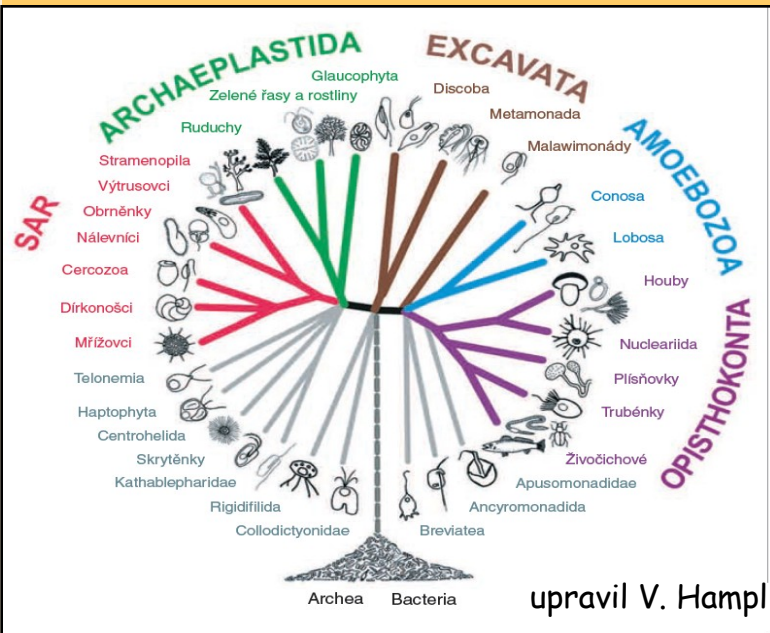
Strom života: 6 říší/3 domény, původ Acytota ve světě RNA, polyfyletické x monofyletické (Cavalier-Smith 2004)

Horizontální přenos - Acytota prorůstají všemi říšemi

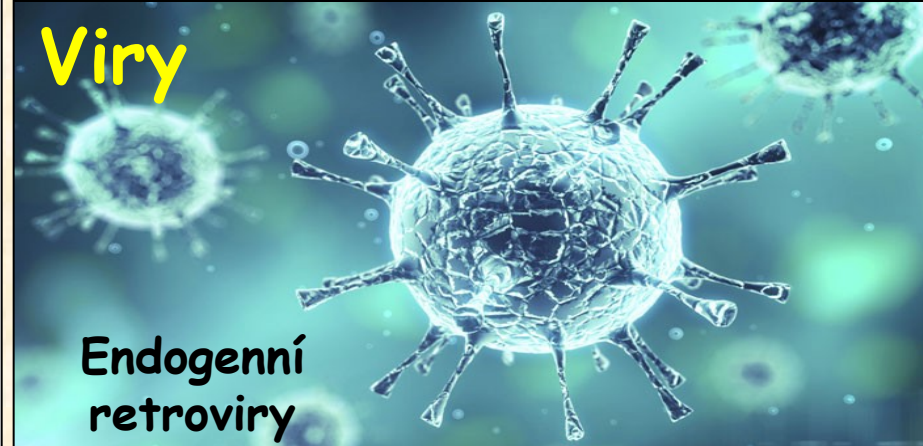
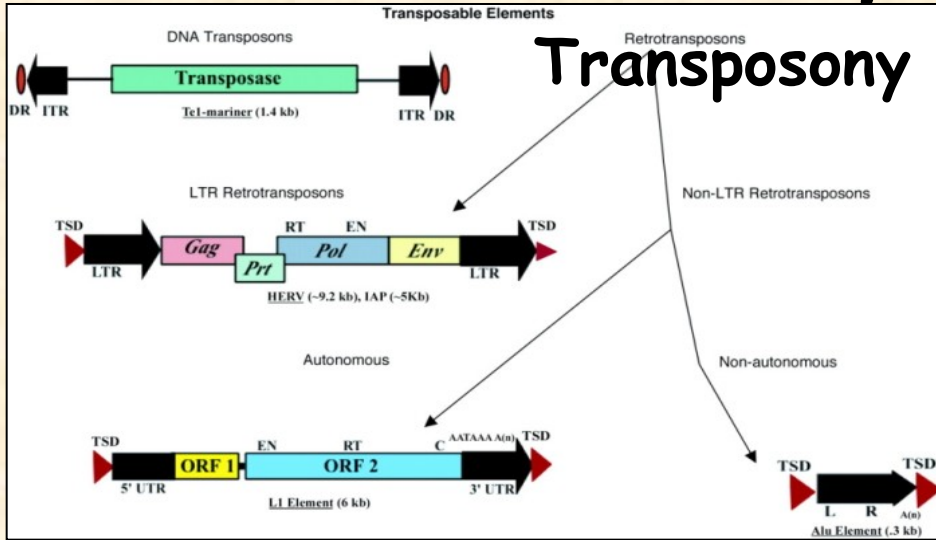
Dynamika - migrace NK

Parazitismus? Ne více než ostatní

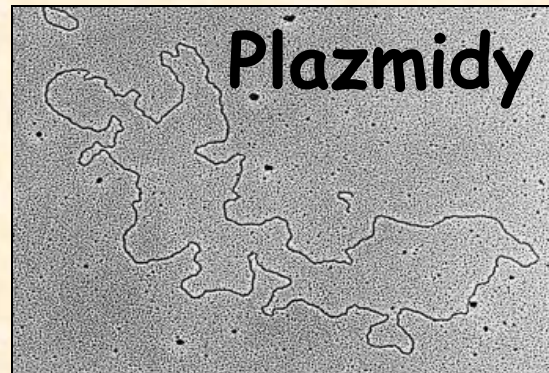
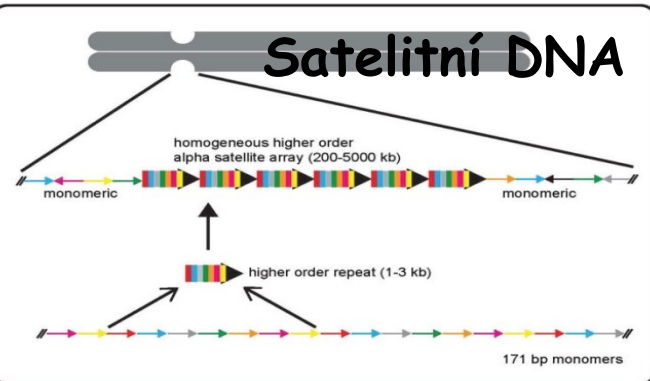
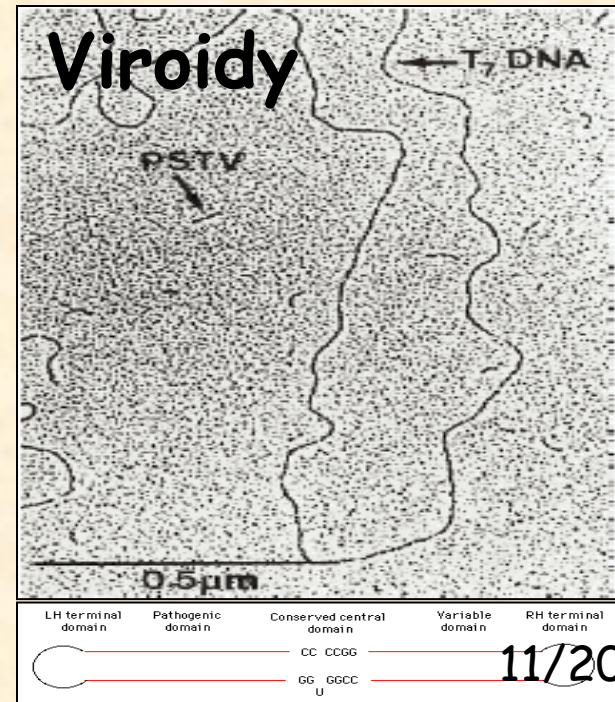
Nová klasifikace (Adl et al 2012):

Jedna síť buňky: Nejen transposony, ale i viry, plasmidy...

Blízcí příbuzní (transposony+viry+satelity):
 LTR retrotransposony + retroviry
 helitrony + Geminiviry
 transposony obsahující satelity

Obří viry - megaviry, mimiviry

Velikost **genomu** srovnatelná s bakteriemi - *Pandoravirus salinus* (genom 2.5Mbp)

Velikost **kapsidy** srovnatelná s bakteriemi - *Pithovirus sibericum* (velký 1.5 μ m)

- kódují ribozómy a kapsidu, jen částečná závislost na hostiteli
- metabolické geny (~2500 genů pro proteiny), 10% repetitivní DNA

*Co bylo dříve -
buňka nebo
mimivirus?*

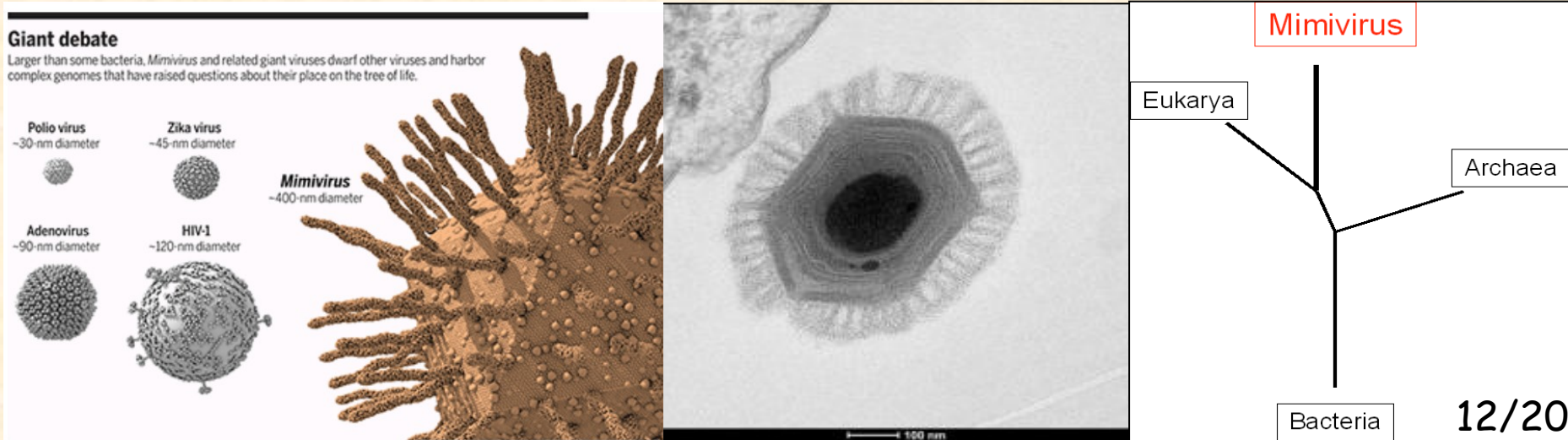
Paraziti megavirů:

Virofágy: např. *Sputnik* - 18kb/21 genů, přenáší geny mezi megaviry (jako fág)

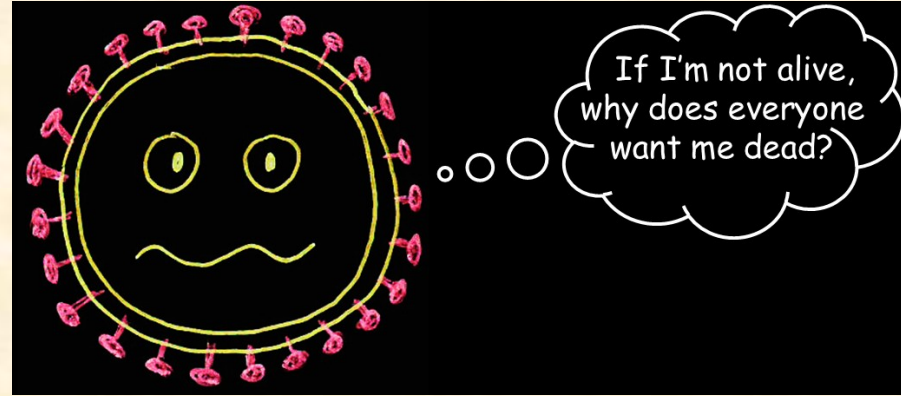
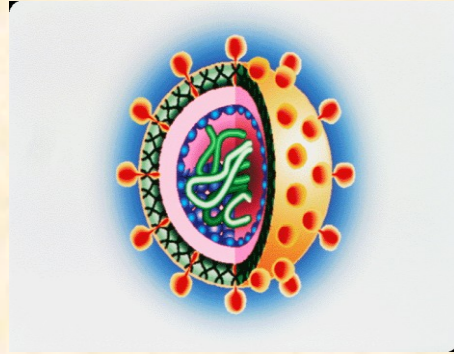
Transpoviriony: ~7kb, několik genů, lin. ds. DNA, abundantní

Eugene Koonin: „Giant viruses crossed the imaginary boundry between viruses and cellular organisms.“

J.-M. Claverie: „The fact that it can get sick makes it more alive.“

Jsou viry živé?

Protichůdné pohledy na **původ virů**:

- (a) **primitivní**: - na hranici života podobně jako časně replikátory
- střídají fáze RNA a DNA - reminiscence RNA → DNA přechodu
- (b) **odvození**: - redukce: Mimiviry vznikly z buňky (?)
- progrese: z retrotransposonů → retroviry (?)

Vlastnosti:

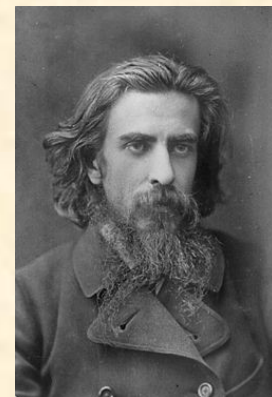
- lze je krystalizovat, inertní mimo buňku -> jen chemikálie
- primitivní živý organizmus
- nejsou schopné autonomního života, ale **kdo je toho schopen?!!!**

I při studiu virů se opět dostáváme k otázce definice živého organismu, k definici života !!!

Sít' života slovy filozofů (na závěr)

Vladimir Solovjov (1853-1900):

„Všechn život v přírodě se vyznačuje bojem, zlobou, bolestí a končí smrtí a rozpadem, všude vládne egoismus, nesoulad a nepřátelství, každý bojuje s každým, jeden tvor požírá druhého a živé bytosti postrádají smyslu. Každý projev egoismu způsobuje další a další oddělování jednotlivých bytostí a jejich rozpad.“

„Sobectví a rozpor vidíme, jen pokud živé bytosti vnímáme navzájem odděleně. Pokud ale stvoření nahlédneme jako celek, pak i přes všechn rozpor a temný chaos, vtištěný do základů života, spatříme sjednocení a pochopíme, že vesmír, kosmos, je harmonický. Prapočátkem všeho bytí je absolutní celistvost, dokonalost a klid...“

Teilhard de Chardin (1881-1955):

„Na svět se lze dívat i tak, že v něm uvidíme jen souhrn různorodých či nepřátelských prvků. Všude kolem, zdá se, vládne nevyhlášené rozdělení a vrozené nepřátelství. Všude je zlé promíseno s tím, co má cenu. ... ale já cítím pod touto povrchní roztržitostí živou a hlubokou jednotu.“

